

Table of Contents

và thiện chí hiện giờ rất lớn (nhất là trong Liên Hiệp Quốc) đến nỗi có một cơ hội của sự thành công cuối cùng và có thể bắt đầu ngày nay. Phác thảo cấu trúc thế giới tương lai đã có thể được thấy mờ mờ; sự thất bại – hoàn toàn, hiển nhiên và không thể sửa chữa – của trật tự cũ và thế giới cũ được nhận biết ở khắp nơi. Ý chí hành thiện đang tăng trưởng. Một trong các điều thú vị giúp để nhận ra, đó là tầm nhìn này được nhìn thấy một cách rõ ràng bởi thường dân và giới trí thức hơn là bởi các giai cấp độc quyền. Qua các khó khăn về vật chất của cuộc sống và các tiến trình tổng hợp của tư tưởng, con người biết các tình huống đã thay đổi là cần thiết, và không có sự lựa chọn nào khác.

and of goodwill is now so large (especially among the United Nations) that there *is* a chance of eventual success and it is possible today to make a start. The outline of the future world structure can already be dimly seen; the failure—complete, obvious and irremediable—of the old order and the old world is everywhere recognised. The will-to-good is growing. One of the interesting things which it is helpful to recognise is that this vision is more clearly seen by the man in the street and by the intelligentsia than it is by the exclusive classes. Through the material difficulties of life, and by resultant processes of thought, men know changed conditions are necessary and that there is no alternative.

Nhiệm vụ trước mắt có hai loại: thứ nhất, hướng tư tưởng và năng lượng của quần chúng vào các đường lối đúng đắn, sao cho động lực tốt lành và hành động khôn ngoan có thể mang vào kỷ nguyên mong muốn của các mối quan hệ chính đáng của con người và hòa bình cuối cùng; thứ hai, giáo dục những người có tính thờ ơ và thiếu tầm nhìn cản trở sự tiến bộ. Giai đoạn sau này của công việc đang diễn tiến tốt đẹp và một nhóm có quyền lực lớn, dù nhỏ, trong số các nhà lãnh đạo trên thế giới đang nói lên một vài đề xuất tổng quát phải được xem như là cấp bách khi sự điều chỉnh trên thế giới bắt đầu. Yêu cầu của họ là vì một nguyên tắc quản lý mới trong lãnh vực chính trị và giáo dục, được thiết lập dựa vào các quyền con người được nhận biết rộng rãi, về nhu cầu thống nhất tinh thần, và nhu cầu loại bỏ mọi thái độ và giáo điều thần học có tính cách chia rẽ trong mọi lãnh vực tư tưởng. Có một yêu cầu ngày càng tăng không chỉ đối với sự cảm thông và hợp tác quốc tế, mà còn cho sự cảm thông về *giai cấp*. Các yêu cầu này đang được diễn đạt từ mọi diễn đàn và bục giảng, và qua cây viết ở mọi vùng đất, ngoại trừ ở những vùng đất ảm đạm, nơi mà tự do ngôn luận không được cho phép.

The task ahead falls into two categories: First, directing mass thought and energy into right lines so that good motive and wise action can bring in the desired era of right human relations and eventual peace; secondly, educating those whose apathy and lack of vision impede progress. This latter phase of the work is well under way and a powerful, though small, group among the world leaders is voicing certain general propositions which must be regarded as imperative when world readjustment starts. Their demand is for a new governing principle in politics and in education, founded on universally recognised human rights, on the need for spiritual unity and the need to throw overboard all separative theological attitudes and dogmas in every field of thought. There is a mounting appeal not only for international understanding and cooperation, but also for *class* understanding. These demands are being expressed from every platform and pulpit and through the pen in every land, except in those sad lands where freedom of speech is not permitted.

Người bình thường nhìn vào tất cả những điều này và thường bị choáng ngợp bởi tầm quan trọng của nhiệm vụ đang mở ra, bởi sự đa dạng của các ý kiến được bày tỏ, bởi nhiều đề xuất, kế hoạch và phương án để cải thiện thế giới, và bởi một cảm giác về sự không quan trọng và vô ích của bản thân y khi đối mặt với nhiệm vụ khổng lồ của con người. Y tự đặt cho y nhiều câu hỏi. Tôi có ích lợi gì? Tôi có thể làm gì? Làm thế nào để tiếng nói nhỏ bé của tôi có thể được nghe thấy, và nó có ích lợi gì khi được nghe?

The average man looks on at all of this and is frequently overwhelmed by the magnitude of the unfolding task, by the diversity of opinions expressed, by the many suggestions, plans and schemes for world betterment, and by a sense of his own utter unimportance and futility in the face of this gigantic human undertaking. He asks himself many questions. Of what use am I? What can I do? How can my little voice be heard, and of what use is it when heard? What